УДК 35:001.895
JEL H11, O31, O32, O33
DOI https://doi.org/10.32782/2786-765X/2026-15-28

Некряч А.І.
доктор політичних наук,
професор кафедри міжнародних відносин та політичного консалтингу,
Інститут права та суспільних відносин,
ЗВО «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»
ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5058-4145

Коваль Я.С.
кандидат наук з державного управління, доцент,
доцент кафедри міжнародного менеджменту,
Державний торговельно-економічний університет
ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6578-2996

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

У статті досліджено теоретико-методологічні засади впровадження інновацій у системі державного управління в умовах цифрової трансформації, що є одним із ключових напрямів модернізації публічного сектору та підвищення ефективності державного врядування. Зроблено висновок, що ефективне впровадження інновацій у системі державного управління можливе лише за умови комплексного поєднання сучасних теоретичних підходів, методологічних принципів, цифрових технологій, інституційних реформ і стратегічного управління цифровою трансформацією. Реалізація запропонованих концептуальних положень сприятиме підвищенню ефективності функціонування органів державної влади, розвитку цифрового врядування, зміцненню інституційної спроможності держави, покращенню якості публічних послуг та забезпеченню сталого соціально-економічного розвитку в умовах цифрової економіки.

Ключові слова: інноваційні механізми, цифровізація, державне управління, цифрова трансформація, державна політика, інформаційні технології, діджиталізація.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку суспільства характеризується активною цифровою трансформацією, яка суттєво змінює підходи до функціонування системи державного управління. Використання цифрових технологій, розвиток електронного врядування, автоматизація управлінських процесів, інтеграція інформаційних систем та застосування інноваційних цифрових рішень формують нові вимоги до діяльності органів державної влади. Водночас процеси цифрової трансформації супроводжуються низкою викликів, пов'язаних із необхідністю вдосконалення нормативно-правового забезпечення, розвитку цифрових компетентностей державних службовців, забезпечення кібербезпеки, міжвідомчої взаємодії та підвищення інституційної спроможності органів влади.

Незважаючи на значну кількість наукових досліджень у сфері цифрового врядування та інноваційного розвитку, питання формування цілісних теоретико-методологічних засад впровадження інновацій у системі державного управління залишаються недостатньо опрацьованими. Це зумовлює необхідність комплексного дослідження концептуальних підходів, принципів і механізмів реалізації інноваційної діяльності в умовах цифрової трансформації, що визначає актуальність обраної теми.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблематика впровадження інновацій у систему державного управління активно досліджується вітчизняними науковцями у контексті модернізації публічного управління та його цифрової трансформації. Теоретичні й прикладні засади цифрового врядування, електронного урядування та трансформації управлінських процесів розкрито у працях О. В. Карпенка [1], С. А. Чукут [2], В. Д. Вінтоняк [3], В. С. Куйбіди [4] та інших учених. Зокрема, О. В. Карпенко [1] досліджує цифрове врядування та сервісну діяльність органів публічної влади, С. А. Чукут [2] – електронне урядування та цифрову взаємодію держави і суспільства, В. Д. Вінтоняк [3] – організаційно-правові засади цифрової трансформації державного управління, а В. С. Куйбіда [4] – модернізаційні процеси та розвиток публічного управління.

© Некряч А.І., Коваль Я.С., 2026
Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Сучасні дослідження цифрової трансформації державного управління акцентують увагу на використанні цифрових технологій, розвитку електронних послуг, підвищенні прозорості та результативності діяльності публічних інституцій. Водночас недостатньо комплексно розкритими залишаються теоретико-методологічні засади інтеграції інноваційних, організаційних та цифрових інструментів у єдину систему державного управління, що зумовлює необхідність подальшого дослідження механізмів інноваційного розвитку державного управління в умовах цифрової трансформації.

Мета статті. Метою дослідження є обґрунтування теоретико-методологічних засад впровадження інновацій у системі державного управління в умовах цифрової трансформації шляхом узагальнення сучасних наукових підходів, визначення ключових принципів, методологічних підходів і чинників інноваційного розвитку, а також формування концептуальних положень щодо підвищення ефективності функціонування органів державної влади в умовах цифровізації.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах розвитку цифрового суспільства інновації стають визначальним чинником підвищення ефективності державного управління, забезпечуючи трансформацію управлінських процесів, удосконалення механізмів прийняття рішень і підвищення якості публічних послуг. Цифрова трансформація не лише змінює технологічне середовище функціонування органів державної влади, а й зумовлює необхідність переосмислення теоретико-методологічних засад упровадження інновацій, спрямованих на формування сучасної, відкритої, адаптивної та людиноцентричної системи державного управління.

Сучасний етап розвитку інформаційного суспільства характеризується стрімким поширенням цифрових технологій, які трансформують практично всі сфери суспільного життя, зокрема систему державного управління. Цифровізація вже не обмежується впровадженням окремих інформаційно-комунікаційних технологій, а виступає комплексним процесом інституційної модернізації, що передбачає перегляд традиційних моделей управління, удосконалення організаційних механізмів та зміну підходів до реалізації державної політики. У цих умовах цифрові технології стають стратегічним ресурсом розвитку держави, забезпечуючи інтеграцію інформаційних систем, автоматизацію адміністративних процедур, оперативний обмін даними та підвищення ефективності управлінської діяльності [1].

Не менш суттєвих змін зазнають підходи до прийняття управлінських рішень. Використання технологій великих даних, штучного інтелекту, прогнозної аналітики та цифрових платформ підтримки прийняття рішень забезпечує можливість оперативного аналізу значних обсягів інформації, моделювання альтернативних сценаріїв розвитку та підвищення обґрунтованості державної політики. Таким чином, цифрова трансформація виступає не лише технологічним процесом, а комплексною управлінською парадигмою, яка формує нові принципи функціонування системи державного управління, орієнтованої на ефективність, адаптивність, людиноцентричність та інноваційний розвиток.

У цьому контексті цифрову трансформацію доцільно розглядати не лише як процес упровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, а як комплексну управлінську концепцію, що охоплює системне реформування діяльності органів державної влади. Її реалізація передбачає переосмислення традиційних організаційних моделей управління, перехід від фрагментарних до інтегрованих цифрових процесів, удосконалення нормативно-правового забезпечення відповідно до сучасних технологічних викликів і міжнародних стандартів, а також формування ефективних механізмів міжвідомчої взаємодії та управління даними [2].

Водночас успішність цифрової трансформації значною мірою залежить від людського капіталу та готовності державних інституцій до інноваційних змін, що зумовлює необхідність розвитку цифрових компетентностей державних службовців, підвищення їхньої здатності використовувати сучасні цифрові інструменти, працювати з великими масивами даних, застосовувати аналітичні системи та технології штучного інтелекту в управлінській діяльності. Не менш важливим є формування інноваційної культури в органах державної влади, яка базується на відкритості до змін, підтримці управлінських ініціатив, розвитку міжсекторального партнерства, впровадженні принципів безперервного навчання та орієнтації на досягнення суспільно значущих результатів. Саме такий підхід забезпечує комплексний характер цифрової трансформації, перетворюючи її на стратегічний інструмент модернізації державного управління, підвищення його ефективності, прозорості, адаптивності та стійкості до сучасних викликів [3].

Ефективне впровадження інновацій у системі державного управління потребує чіткого

розуміння еволюції базових наукових категорій, які формують сучасну теоретико-методологічну основу цифрової трансформації. Розвиток наукової думки свідчить, що понятійний апарат у сфері публічного управління поступово трансформувався від вузького трактування окремих управлінських чи технологічних процесів до комплексного бачення цифрових змін як складного соціально-економічного та інституційного явища. Аналіз еволюції понять «інновація», «інноваційний розвиток», «державне управління», «цифрова трансформація» та «цифрове врядування» дозволяє визначити сучасні тенденції розвитку управлінської науки та окреслити концептуальні засади формування інноваційної моделі державного управління (табл. 1).

Проведений аналіз свідчить, що еволюція зазначених понять відображає перехід від технологічно орієнтованих підходів до комплексного розуміння цифрової трансформації як інституційного процесу модернізації державного управління. Якщо на початкових етапах основна увага приділялася автоматизації окремих функцій і впровадженню інформаційно-комунікаційних технологій, то сучасні наукові підходи акцентують на необхідності комплексного реформування системи державного управління, розвитку цифрових компетентностей, удосконалення нормативно-правового забезпечення, формування інноваційної культури та впровадження управління на основі даних. Така трансформація створює теоретико-методологічне підґрунтя для формування сучасної моделі цифрового державного управління, здатної забезпечити ефективність, відкритість, адаптивність і стійкість державних інституцій в умовах цифрової економіки.

Особливу роль у сучасних трансформаційних процесах відіграють технології штучного інтелекту, які розширюють можливості прогнозування, моделювання сценаріїв розвитку, автоматизованої обробки інформації та підтримки прийняття управлінських рішень.

Таблиця 1

Еволюція наукових підходів до трактування базових понять у сфері цифрової трансформації державного управління

Поняття	Традиційний підхід	Сучасний науковий підхід	Основні акценти
Інновація	Розглядалася як створення або впровадження нової технології, продукту чи організаційного рішення, спрямованого на підвищення ефективності діяльності.	Трактується як системний процес створення та впровадження нових управлінських, організаційних, технологічних і соціальних рішень, що забезпечують довгострокову суспільну цінність та розвиток інституцій.	Комплексність, суспільна цінність, цифровізація, сталість розвитку.
Інноваційний розвиток	Ототожнювався переважно з технологічним оновленням і модернізацією окремих процесів.	Розглядається як безперервний процес стратегічних змін, що охоплює інституційні, управлінські, кадрові, технологічні та нормативно-правові перетворення.	Системність, адаптивність, стратегічне управління, інституційний розвиток.
Державне управління	Характеризувалося домінуванням адміністративно-командної моделі, централізацією повноважень та регуляторною функцією держави.	Розглядається як відкрита, людиноцентрична система публічного управління, орієнтована на взаємодію держави, громадянського суспільства та бізнесу із широким використанням цифрових технологій.	Відкритість, сервісна орієнтація, партнерство, цифрові сервіси.
Цифрова трансформація	Первинно ототожнювалася з автоматизацією окремих процесів та інформатизацією діяльності організацій.	Визначається як комплексна трансформація моделей управління, організаційної культури, нормативного забезпечення та процесів прийняття рішень на основі цифрових технологій і даних.	Комплексність, цифрові екосистеми, управління даними, цифрова зрілість.
Цифрове врядування	Розумілося як використання електронних засобів для надання адміністративних послуг (e-Government).	Трактується як сучасна модель публічного врядування, що базується на цифровій взаємодії держави, громадян і бізнесу, відкритих даних, електронній демократії, цифрових платформах та використанні штучного інтелекту.	Людиноцентричність, цифрові платформи, відкритість, участь громадян, управління на основі даних.

Джерело: сформовано автором на основі даних [4]

Водночас широкого застосування набувають хмарні технології, що забезпечують масштабованість цифрової інфраструктури, оптимізацію використання державних ресурсів, підвищення надійності зберігання інформації та доступності цифрових сервісів. Важливим елементом цифрової трансформації є також технології великих даних (Big Data), які створюють умови для комплексного аналізу соціально-економічних процесів, оперативного виявлення тенденцій та розроблення управлінських рішень на основі об'єктивної інформації [5].

Не менш перспективним напрямом є впровадження технології блокчейн, що забезпечує прозорість, незмінність і достовірність інформації, мінімізує ризики несанкціонованого втручання та сприяє підвищенню довіри до цифрових державних сервісів. У сукупності із застосуванням Інтернету речей (IoT), цифрових платформ, геоінформаційних систем, аналітики в режимі реального часу, електронної ідентифікації та інших цифрових інструментів формується нова архітектура державного управління, орієнтована на інтегроване управління даними, сервісну взаємодію, проактивне надання публічних послуг та підвищення ефективності реалізації державної політики.

Таким чином, сучасні концепції інноваційного розвитку державного сектору передбачають перехід від локальної цифровізації окремих функцій до створення комплексної цифрової екосистеми публічного управління, у якій технологічні рішення поєднуються з організаційними, інституційними та нормативними змінами, забезпечуючи стале функціонування державних інституцій і їхню здатність ефективно реагувати на сучасні суспільні виклики.

Разом з тим, доведено, що інноваційна діяльність у сфері державного управління повинна бути системною, безперервною та орієнтованою на створення суспільної цінності. Системність передбачає узгоджений розвиток нормативно-правового забезпечення, цифрової інфраструктури, кадрового потенціалу та організаційних механізмів, а безперервність – постійне вдосконалення управлінських процесів відповідно до технологічних змін і суспільних потреб. Водночас ключовою метою інновацій є не лише підвищення ефективності діяльності органів влади, а й забезпечення прозорості, підзвітності, відкритості, доступності публічних послуг і зміцнення довіри громадян до державних інституцій. Саме такий підхід створює підґрунтя для формування сучасної моделі державного управління, заснованої на принципах доброго врядування, цифрової взаємодії та сталого інноваційного розвитку [6].

Адже, цифрова трансформація є одним із ключових чинників інноваційного розвитку системи державного управління, оскільки забезпечує не лише впровадження новітніх інформаційно-комунікаційних технологій, а й комплексну зміну принципів функціонування органів державної влади. На відміну від традиційної модернізації, яка передбачає удосконалення окремих адміністративних процедур, цифрова трансформація змінює саму модель публічного управління, формуючи цифрове середовище, у якому управлінські рішення приймаються на основі даних, цифрових сервісів, інтегрованих інформаційних систем та автоматизованих процесів [7–9]:

1. Перехід від бюрократичної до сервісно орієнтованої моделі управління – традиційна система державного управління характеризується багаторівневою ієрархією, паперовим документообігом, дублюванням функцій та значною тривалістю адміністративних процедур. Цифрові технології усувають ці недоліки шляхом інтеграції інформаційних ресурсів, автоматизації процесів та створення єдиного цифрового середовища взаємодії між державою і громадянами.

Приклад. В Україні розвиток екосистеми «Дія» забезпечив перехід від відвідування кількох державних установ до отримання комплексних адміністративних послуг онлайн («єМалятко», реєстрація ФОП, зміна місця проживання, цифрові документи тощо). Це змінило концепцію надання державних послуг: громадянин перестав пристосовуватися до роботи державних установ, натомість державні сервіси були адаптовані до потреб користувача за принципом «держава у смартфоні».

Таким чином, цифровізація трансформує державне управління із процесно орієнтованої бюрократичної системи у сервісну модель, де головним критерієм ефективності виступає якість і доступність публічних послуг.

2. Підвищення оперативності прийняття управлінських рішень – цифрові технології забезпечують швидке отримання, накопичення, інтеграцію та аналітичну обробку великих масивів інформації, що значно скорочує час прийняття управлінських рішень.

Приклад. Під час повномасштабної війни Україна активно використовує інтегровані інформаційні системи, супутникові дані, геоінформаційні технології (GIS), цифрові реєстри та електронний документообіг для координації діяльності центральних і місцевих

органів влади. Це дозволяє оперативно приймати рішення щодо евакуації населення, відновлення критичної інфраструктури, розподілу гуманітарної допомоги та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій.

У країнах ЄС аналогічний підхід реалізується через використання платформ data-driven governance, коли державна політика формується на основі аналізу статистичних і соціально-економічних даних у режимі реального часу. Отже, цифровізація скорочує часовий лаг між виникненням проблеми та прийняттям управлінського рішення, що особливо важливо в умовах кризових ситуацій.

3. Оптимізація використання державних ресурсів – одним із головних результатів цифрової трансформації є підвищення ефективності використання людських, фінансових та інформаційних ресурсів держави.

Приклад. Запровадження системи електронного документообігу дозволило більшості центральних органів виконавчої влади України відмовитися від значної частини паперового документообігу, що скоротило витрати на друк, архівування, пересилання документів та прискорило погодження управлінських рішень.

Іншим прикладом є інтеграція державних реєстрів, яка усуває необхідність повторного подання громадянами однакових документів до різних органів влади та мінімізує дублювання адміністративних функцій.

Таким чином, цифрові технології забезпечують більш раціональне використання бюджетних коштів та підвищують продуктивність державного апарату.

4. Скорочення адміністративних витрат і мінімізація корупційних ризиків – автоматизація адміністративних процедур сприяє зменшенню суб'єктивного впливу посадових осіб на процес прийняття рішень та істотно обмежує можливості виникнення корупційних практик.

Приклад. Електронна система державних закупівель Prozorro стала одним із найбільш успішних прикладів цифрових інновацій у сфері публічного управління. Завдяки відкритості інформації про закупівлі, автоматизації процедур та відкритому доступу до тендерної документації вдалося забезпечити конкурентність закупівель, підвищити прозорість використання бюджетних коштів і суттєво скоротити корупційні ризики.

Подібний ефект забезпечують автоматизовані сервіси видачі адміністративних дозволів та ліцензій, які мінімізують безпосередній контакт громадянина з посадовою особою. Отже, цифровізація формує новий механізм державного контролю, заснований на прозорості процедур та автоматизованому прийнятті рішень.

5. Забезпечення відкритості діяльності органів державної влади – відкритість є одним із фундаментальних принципів сучасного демократичного врядування, а цифрові технології виступають основним інструментом його реалізації.

Приклад. Функціонування Єдиного державного вебпорталу відкритих даних, електронної системи публічних закупівель, електронних декларацій та відкритих державних реєстрів забезпечує вільний доступ громадян до інформації про діяльність органів влади, використання бюджетних коштів, результати державних програм та прийняті управлінські рішення. Це підвищує рівень підзвітності державних органів, зміцнює суспільну довіру та створює дієві механізми громадського контролю.

6. Розширення громадської участі у формуванні державної політики – цифрові технології забезпечують перехід від односторонньої взаємодії держави з населенням до моделі партнерського управління, заснованої на активній участі громадян у виробленні управлінських рішень.

Приклад. Використання електронних петицій, громадських консультацій, платформ електронної демократії та місцевих сервісів громадського бюджету дозволяє громадянам безпосередньо впливати на визначення пріоритетів розвитку територіальних громад, оцінювати якість державних послуг та брати участь у підготовці проєктів нормативно-правових актів.

У країнах Європейського Союзу цифрові консультаційні платформи стали одним із важливих інструментів формування політики відкритого врядування (Open Government), що забезпечує прозорість і залучення всіх заінтересованих сторін до процесу ухвалення рішень.

Таким чином, цифрова трансформація є не лише інструментом автоматизації державного управління, а системним каталізатором інноваційних процесів, оскільки забезпечує якісну зміну всієї архітектури публічного врядування. Її вплив проявляється у шести взаємопов'язаних напрямах: (1) переході до сервісно орієнтованої моделі управління; (2) підвищенні оперативності прийняття управлінських рішень; (3) оптимізації використання державних ресурсів; (4) скороченні адміністративних витрат і мінімізації корупційних ризиків; (5) забезпеченні відкритості діяльності органів влади; (6) розширенні громадської

участі у формуванні державної політики. Саме сукупність цих трансформаційних ефектів дає підстави розглядати цифровізацію не як окремий напрям модернізації, а як фундаментальну методологічну основу інноваційного розвитку системи державного управління.

Проведений аналіз свідчить, що цифрова трансформація вже стала ключовим чинником модернізації системи державного управління, однак її потенціал далеко не вичерпаний. Динамічний розвиток цифрових технологій, поширення штучного інтелекту, великих даних, хмарних сервісів, технологій розподілених реєстрів та цифрових платформ зумовлюють необхідність подальшого вдосконалення механізмів державного управління. Це потребує переходу від цифровізації окремих адміністративних процедур до формування комплексної інноваційної екосистеми публічного врядування, здатної забезпечити адаптивність державних інституцій до швидких соціально-економічних змін, підвищити ефективність управлінських процесів та зміцнити довіру суспільства до органів державної влади. У цьому контексті доцільно визначити ключові перспективні напрями розвитку інноваційної системи державного управління (рис. 1).

Доцільно відмітити, що проведене дослідження засвідчило, що ефективне впровадження інновацій у системі державного управління є складним багаторівневим процесом, успішна реалізація якого можлива лише за умови комплексного поєднання сучасних теоретичних підходів, методологічних принципів, цифрових технологій, інституційних реформ і стратегічного управління цифровою трансформацією. Встановлено, що цифровізація виступає не лише технологічним інструментом модернізації державного сектору, а й системоутворювальним чинником інноваційного розвитку, який забезпечує трансформацію

Подальша цифровізація адміністративних процесів	• Скорочення часу надання послуг, зниження адміністративних витрат, підвищення продуктивності державного апарату
Впровадження технологій штучного інтелекту та машинного навчання	• Підвищення обґрунтованості управлінських рішень, зменшення людського фактора, оперативне реагування на кризові ситуації
Розвиток прогнозно-аналітичних систем підтримки прийняття рішень	• Формування управління на основі даних (Data-driven Governance), підвищення якості стратегічного планування
Удосконалення систем кібербезпеки	• Забезпечення стійкості цифрової інфраструктури, захист критичних інформаційних систем, підвищення рівня інформаційної безпеки
Формування інноваційної екосистеми державного управління	• Створення відкритої системи генерації та впровадження інновацій, підвищення конкурентоспроможності державного сектору, забезпечення сталого розвитку публічного управління
Підвищення рівня цифрової грамотності державних службовців	• Формування професійного кадрового потенціалу, здатного ефективно працювати в умовах цифрового врядування
Розширення міжвідомчої інтеграції інформаційних ресурсів	• Усунення дублювання функцій, підвищення швидкості інформаційного обміну, комплексне надання державних послуг
Використання технологій блокчейн	• Незмінність інформації, підвищення прозорості, зниження ризиків фальсифікації даних і корупції

Рис. 1. Перспективні напрями розвитку інноваційної системи державного управління в умовах цифрової трансформації

Джерело: сформовано автором на основі даних [10]

традиційної моделі державного управління у відкриту, гнучку, сервісно орієнтовану та дата-орієнтовану систему публічного врядування. Обґрунтовано, що подальший розвиток інноваційної системи державного управління має ґрунтуватися на комплексному впровадженні цифрових технологій, технологій штучного інтелекту, прогнозно-аналітичних систем підтримки прийняття управлінських рішень, блокчейн-рішень, міжвідомчої інтеграції інформаційних ресурсів, розвитку цифрових платформ взаємодії держави, бізнесу й громадян, зміцненні кібербезпеки, підвищенні цифрових компетентностей державних службовців та формуванні цілісної інноваційної екосистеми публічного управління [11].

Реалізація запропонованих концептуальних положень сприятиме підвищенню ефективності функціонування органів державної влади, розвитку цифрового врядування, зміцненню інституційної спроможності держави, удосконаленню механізмів прийняття управлінських рішень на основі даних, покращенню якості та доступності публічних послуг, підвищенню рівня відкритості й підзвітності державного управління, а також забезпеченню сталого соціально-економічного розвитку в умовах цифрової економіки. У сукупності це формує теоретико-методологічне підґрунтя для подальшої модернізації системи державного управління та її адаптації до сучасних викликів цифрового суспільства, забезпечуючи довгострокову стійкість, конкурентоспроможність і результативність державної політики.

Висновки. Отже, у результаті дослідження встановлено, що ефективне впровадження інновацій у системі державного управління в умовах цифрової трансформації потребує комплексного поєднання сучасних теоретичних підходів, методологічних принципів, цифрових технологій та інституційних механізмів їх реалізації. Обґрунтовано, що цифрова трансформація є ключовим чинником модернізації публічного управління, оскільки забезпечує перехід до відкритої, сервісно орієнтованої та дата-орієнтованої моделі врядування, підвищуючи ефективність управлінських процесів, якість публічних послуг і рівень взаємодії між державою, бізнесом та громадянами. Реалізація запропонованих теоретико-методологічних засад сприятиме зміцненню інституційної спроможності органів державної влади, розвитку цифрового врядування, підвищенню результативності державного управління та забезпеченню сталого соціально-економічного розвитку в умовах цифрової економіки.

Бібліографічний список

1. Карпенко О. В., Карпенко В. Д., Плікус І. Й. Цифровізація як чинник стійкого розвитку бізнесу. *Перспективи розвитку бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту в умовах інноваційних інформаційних технологій* : монографія. Полтава : ПУЕТ, 2021, С.170–183. URL: https://essuir.sumdu.edu.ua/items/cadfbe5c-0f75-468f-ade8-1e320dd9aae2
2. Чукут С. А., Драгомирецька Н. М., Михайлуца М. І. Становлення сучасної української наукової думки щодо історії розвитку вітчизняного електронного урядування: міжгалузевий аспект. *Сторінки історії.* 2020. № 51. DOI: https://doi.org/10.20535/2307-5244.51.2020.220187
3. Вінтоняк В. Д., Гой Н. В. Реалізація цифрової трансформації у сфері надання адміністративних послуг: досвід України. *Успіхи і досягнення у науці.* 2025. № 5(15). DOI: https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-5(15)-586-602
4. Куйбіда В. С., Карпенко О. В., Наместнік В. В. Цифрове врядування в Україні: базові дефініції понятійно-категоріального апарату. *Вісник НАДУ при Президентові України (Серія «Державне управління»)*. 2018. №1. С. 5–10. URL: https://org2.knuba.edu.ua/pluginfile.php/71367/mod_resource/content/1/%D0%A6%D0%B8%D1%84%D1%80%D0%BE%D0%B2%D1%96%D0%B7%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%8F.pdf
5. Москалець І. М. Роль інновацій у підвищенні ефективності публічного управління. *Economic Synergy.* 2023. № 2. С. 89–104. DOI: https://doi.org/10.53920/ES-2023-2-7
6. Кальниш Ю., Іваній О., Малафєєв С. Особливості впливу діджиталізації на прозорість та підзвітність органів влади. *Актуальні питання у сучасній науці.* 2024. Вип. 5. № 23. С. 253–265. DOI: https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-5(23)-253-265
7. Нинюк І. І., Нинюк М. А. Інновації та модернізація державного управління в Україні. *Актуальні питання в сучасній Україні. Серія «Педагогіка», Серія «Право», Серія «Економіка», Серія «Державне управління», Серія «Техніка», Серія «Історія та археологія».* 2024. Вип. 7(25). С. 286–297. DOI: https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-7(25)-286-297
8. Бабічев А., Котковський В., Чередниченко Т. Технології та інновації у публічному управлінні: сучасні тренди, вплив на якість державних послуг. *Економіка та суспільство*. 2024. Вип. 65. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-65-82
9. Корнієцький О. В., Орел А. М. Методологічні аспекти сучасних технологій публічного адміністрування: інноваційні інструменти. *Галицький економічний вісник.* 2016. № 2. С. 45–51. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/gev_2016_2_8

10. Орел А., Дяченко В. Етапи та роль цифрової трансформації у вдосконаленні управління інноваціями. *Економіка та суспільство.* 2023. Вип. 56. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-30
11. Карасаєв С.У., Лікарчук Н.В. Міжнародні аспекти використання інформаційних технологій у державному управлінні. *Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти.* 2023. № 12. С. 151–163. DOI: https://doi.org/10.31866/2616-745X.12.2023.292411

References

1. Karpenko O. V., Karpenko V. D., Plikus I. Y. (2021) Tsyfrovizatsiia yak chynnyk stiikoho rozvytku biznesu [Digitalization as a factor of sustainable business development]. *Perspektyvy rozvytku bukhhalterskoho obliku, analizu ta audytu v umovakh innovatsiinykh informatsiinykh tekhnolohii:* monograph. Poltava: PUET, pp. 170–183. Available at: https://essuir.sumdu.edu.ua/items/cadfbe5c-0f75-468f-ade8-1e320dd9aae2 (in Ukrainian).
2. Chukut S. A., Drahomyretska N. M., Mykhailutsa M. I. (2020) Stanovlennia suchasnoi ukrainskoi naukovoi dumky shchodo istorii rozvytku vitchyznianoho elektronnoho uriaduvannia: mizhhaluzevyi aspekt [Formation of modern Ukrainian scientific thought on the history of domestic e-government development: an interdisciplinary aspect]. *Storinky istorii,* no. 51. DOI: https://doi.org/10.20535/2307-5244.51.2020.220187 (in Ukrainian)
3. Vintoniak V. D., Hoi N. V. (2025) Realizatsiia tsyfrovoi transformatsii u sferi nadannia administratyvnykh posluh: dosvid Ukrainy [Implementation of digital transformation in the provision of administrative services: the experience of Ukraine]. *Uspikhy i dosiahnennia u nautsi,* no. 5 (15). DOI: https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-5(15)-586-602 (in Ukrainian)
4. Kuibida V. S., Karpenko O. V., Namestnik V. V. (2018) Tsyfrove vriaduvannia v Ukraini: bazovi definitsii poniatiino-katehorialnoho aparatu [Digital governance in Ukraine: basic definitions of the conceptual and categorical framework]. *Visnyk Natsionalnoi akademii derzhavnoho upravlinnia pry Prezydentovi Ukrainy. Seriia "Derzhavne upravlinnia",* no. 1, pp. 5–10. Available at: https://org2.knuba.edu.ua/pluginfile.php/71367/mod_resource/content/1/%D0%A6%D0%B8%D1%84%D1%80%D0%BE%D0%B2%D1%96%D0%B7%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%8F.pdf (in Ukrainian)
5. Moskalets I. M. (2023) Rol innovatsii u pidvyshchenni efektyvnosti publichnoho upravlinnia [The role of innovations in improving the efficiency of public administration]. *Economic Synergy,* no. 2, pp. 89–104. DOI: https://doi.org/10.53920/ES-2023-2-7 (in Ukrainian)
6. Kalnysh Yu., Ivanii O., Malafieiev S. (2024) Osoblyvosti vplyvu didzhytalizatsii na prozorist ta pidzvitnist orhaniv vlady [Features of the impact of digitalization on the transparency and accountability of public authorities]. *Aktualni pytannia u suchasnii nautsi,* vol. 5, no. 23, pp. 253–265. DOI: https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-5(23)-253-265 (in Ukrainian)
7. Nyniuk I. I., Nyniuk M. A. (2024) Innovatsii ta modernizatsiia derzhavnoho upravlinnia v Ukraini [Innovations and modernization of public administration in Ukraine]. *Aktualni pytannia v suchasnii Ukraini. Seriia "Derzhavne upravlinnia",* vol. 7, no. 25, pp. 286–297. DOI: https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-7(25)-286-297 (in Ukrainian)
8. Babichev A., Kotkovskyi V., Cherednychenko T. (2024) Tekhnolohii ta innovatsii u publichnomu upravlinni: suchasni trendy, vplyv na yakist derzhavnykh posluh [Technologies and innovations in public administration: current trends and impact on the quality of public services]. *Ekonomika ta suspilstvo,* vol. 65. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-65-82 (in Ukrainian)
9. Korniietskyi O. V., Orel A. M. (2016) Metodolohichni aspekty suchasnykh tekhnolohii publichnoho administruvannia: innovatsiini instrumenty [Methodological aspects of modern public administration technologies: innovative tools]. *Halytskyi ekonomichnyi visnyk,* no. 2, pp. 45–51. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/gev_2016_2_8 (in Ukrainian)
10. Orel A., Diachenko V. (2023) Etapy ta rol tsyfrovoi transformatsii u vdoskonalenni upravlinnia innovatsiiamy [Stages and role of digital transformation in improving innovation management]. *Ekonomika ta suspilstvo,* vol. 56. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-30 (in Ukrainian)
11. Karasaiev S. U., Likarchuk N. V. (2023) Mizhnarodni aspekty vykorystannia informatsiinykh tekhnolohii u derzhavnomu upravlinni [International aspects of the use of information technologies in public administration]. *Mizhnarodni vidnosyny: teoretyko-praktychni aspekty,* no. 12, pp. 151–163. DOI: https://doi.org/10.31866/2616-745X.12.2023.292411 (in Ukrainian)

Anastasiia Nekriach
Doctor of Political Science,
Professor of the Department of International Relations and Political Consulting,
Institute of Law and Public Relations,
Open International University of Human Development "Ukraine"
ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5058-4145
Yana Koval
PhD (Public Administration), Associate Professor,
Associate Professor in the Department of International Management,
State University of Trade and Economics
ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6578-2996

THEORETICAL AND METHODOLOGICAL FOUNDATIONS OF INNOVATION IMPLEMENTATION IN THE PUBLIC ADMINISTRATION SYSTEM AMIDST DIGITAL TRANSFORMATION

This article examines the theoretical and methodological foundations for implementing innovations in the public administration system in the context of digital transformation, which is one of the key areas for modernizing the public sector and improving the effectiveness of public governance. It has been established that digital transformation is not merely a technological process but a comprehensive management concept that involves rethinking organizational models, improving the regulatory and legal framework, developing the digital competencies of civil servants, and fostering a culture of innovation within government agencies. It has been determined that modern concepts of innovative development in the public sector are based on the integration of information and communication technologies, the use of data as a strategic management resource, and the development of platform solutions, artificial intelligence, cloud technologies, big data technologies, blockchain, and other digital tools. The role of digital transformation as a catalyst for innovative processes in public administration is substantiated. It has been established that digital technologies create the conditions for a transition from the traditional bureaucratic model of management to a flexible, networked, and service-oriented system of public governance. The study examines the key factors influencing the effectiveness of innovation implementation in the public administration system. It concludes that the effective implementation of innovations in the public administration system is possible only through a comprehensive integration of modern theoretical approaches, methodological principles, digital technologies, institutional reforms, and strategic management of digital transformation. The implementation of the proposed conceptual provisions will contribute to improving the effectiveness of government agencies, developing digital governance, strengthening the state's institutional capacity, improving the quality of public services, and ensuring sustainable socioeconomic development in the context of the digital economy.

Keywords: innovative mechanisms, digitalization, public administration, digital transformation, public policy, information technology, digitization.

Дата надходження статті: 22.09.2026
Дата прийняття статті до публікації: 23.10.2026
Дата публікації статті: 18.11.2026